

ת"פ (ירושלים) 51190-09-24 - מדינת ישראל נ' בלאל אלעצא

ת"פ (ירושלים) 51190-09-24 - מדינת ישראל ע"י נ' בלאל אלעצא ע"י ואח'שלו ירושלים

ת"פ (ירושלים) 51190-09-24

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד רועי ודעי

נגד

1. בלאל אלעצא ע"י

ב"כ עו"ד הרצל אברהם

2. מוחמד סעד ע"י

ב"כ עו"ד מחמוד רבאח

3. עמאר רדאידה

4. עאדל רדאידה

בית משפט השלום בירושלים

[16.07.2025]

כבוד השופט ציון סהראי

גזר דין (בעניין נאשמים 1 ו-2)

כללי:

1. הנאשמים הודו בכך שנכנסו לישראל ושהו בה שלא כדין בתאריך 18.9.24.

2. בגין האמור הורשעו בעבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").

טיעוני הצדדים:

3. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם ענישה בטווח שבין 7-2 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית. לטענתו, הנאשמים פגעו בערכים המוגנים בעבירה בה הורשעו, שענינם שמירה על שלום הציבור ובטחונו וכן פגיעה בזכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, מקל וחומר כאשר מדובר בתקופת מלחמה. לתמיכה בעתירתו הפנה לעפ"ג 65843-05-24 מ"י נ' ג'נאג'רה ואח' (להלן: "עניין ג'נאג'רה"). בשל כך שמדובר בנאשמים נעדרי הרשעות קודמות, שהודו וחסכו מזמנו של בית המשפט עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשמים עונש של 2 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשמים טענו, כי קיימות נסיבות המצדיקות קביעת מתחם ענישה שונה, ובהתאם להסתפק בימי מעצרם של הנאשמים לצד ענישה נלווית הכוללת ענישה כלכלית.
5. לטענת ב"כ הנאשמים ביום 20.2.25 שונתה מדיניות העמדה לדין של משטרת ישראל ופורסמה הוראת שעה לפיה מי שנכנס לישראל ואין לחובתו הרשעות קודמות והוא למעלה מגיל 50 או שהחזיק בידו היתר כניסה/עבודה בישראל שהוקפא בשל המלחמה לא יועמד לדין (להלן: "הוראת השעה").
6. מאחר שהנאשמים שבפני הם נעדרי הרשעות קודמות והחזיקו בידם היתר עבודה בישראל שהוקפא בשל המלחמה, שאז אחד התבחינים שנקבעו בהוראת השעה מתקיים לגביהם. התקיימות התבחינים מצדיקה, כך לשיטת ב"כ הנאשמים, קביעת מתחם ענישה שונה באופן שתחתיתו יהיה מספר ימי מעצר, אותו ריצו כבר הנאשמים, לצד ענישה נלווית.
7. עוד טענו, כי בתי המשפט השלום במחוזות השונים גוזרים עונשם של נאשמים נעדרי הרשעות קודמות בעבירה זו (אף אם לא החזיקו בהיתר שהוקפא בשל המלחמה) ומסתפקים בימי מעצרם. לתמיכה בטענתם הפנו למספר גזרי דין של בתי משפט השלום. ב"כ הנאשמים הוסיפו וטענו כי הנאשמים עבדו בבית כנסת בישראל, מסרו את שם מעסיקם אולם הוא לא הועמד לדין. בנסיבות אלו, יש מקום להקל בענשם גם מכוח קיומה של אכיפה בררנית. דיון והכרעה:
8. אין חולק כי בעניין ג'נאג'רה נקבע מתחם ענישה של 2-7 חודשי מאסר לעבירה בה הורשעו הנאשמים.
9. עוד אין חולק, כי בהיעדר נסיבות מיוחדות או יוצאות דופן אין מקום לקבוע מתחם ענישה שונה בעבירה מסוג זה, וזאת לנוכח פסק הדין בעניין ג'נאג'רה המהווה הלכה מנחה (סעיף 20(א) לחוק יסוד: השפיטה).
10. טענת הסנגורים ולפיה הוראת השעה מצדיקה בחינה מחודשת של מתחם העונש ההולם בנסיבות אלו היא טענה רצינית ויש לקבלה.
11. כאמור, ביום 20.2.25 שונתה מדיניות העמדה לדין של משטרת ישראל ונקבע כי שווה בלתי חוקי שאין לחובתו הרשעות קודמות ונכנס לישראל שלא כדין והחזיק בהיתר שהוקפא עקב המלחמה או שגילו מעל 50 לא יועמד לדין.
12. הוראת השעה באה לעולם לנוכח מצוקת הכליאה הקיימת בבתי הסוהר בישראל וכן על יסוד ההנחה ולפיה מי שמתקיים לגביו אחד התבחינים המפורטים בהוראת השעה (החזיק בהיתר שהוקפא או שגילו מעל 50) איננו מהווה, ככלל, סיכון לביטחון המדינה.
13. בבוא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הולם עליו להביא בחשבון מידת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.
14. הערכים המוגנים בעבירה בה הורשעו הנאשמים הם בזכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה וכן שמירה על בטחון הציבור ושלומם.
15. לטעמי, הנימוקים המפורטים בהוראת השעה מוליכים למסקנה ולפיה מידת הפגיעה בערכים המוגנים מופחתת. מחד, האנשים אשר אחד התבחינים חל עליהם עברו את מערכות הסינון של המדינה והוחלט כי הם רשאים להיכנס לישראל. בעקבות הקפאה כללית של היתרי הכניסה והעבודה בישראל הוקפא גם היתר הכניסה והעבודה בישראל של הנאשמים. בנסיבות אלו, מידת הפגיעה בערך שעניינו זכות המדינה להחליט על זהות הבאים בשעריה מופחתת.
16. נוסף על כך, התייחסות המשטרה למידת הסיכון הנשקף ממי שאחד התבחינים מתקיים לגביו מוליך למסקנה ולפיה מידת הפגיעה בערך שעניינו שמירה על שלום הציבור ובטחונו מופחתת אף היא. בהוראת השעה נקבע במפורש, כי מי שחל עליו אחד התבחינים הקבועים בו איננו מהווה, ככלל, סיכון לביטחון המדינה. קביעה זו על ידי גורם המופקד על ביטחון הציבור ושלומם היא בעלת משקל לא מבוטל.
17. על אלו יש להוסיף, כי לאחרונה ניתנו מספר גזרי דין בהם הסתפקו בתי משפט במספר ימי מעצרם של שוהים בלתי חוקיים נעדרי הרשעות קודמות (במנותק משאלת התקיימות התבחינים שבהוראת השעה): ת"פ 31785-11-24, ת"פ 13117-09-24, ת"פ 10918-10-24, ת"פ 38603-06-24. אמנם, גזרי דין שניתנו על ידי הערכאה הדיונית אינם מחייבים מותבים אחרים באותה ערכאה, אולם גם להם יש משקל מסוים בהחלטת. בהקשר זה יובהר, כי הנימוק המרכזי בעניינם של הנאשמים שבפני נעוץ בכך שמתקיים לגביהם אחד התבחינים שבהוראת השעה (בשים לב לכך שהוראת השעה נקבעה לאחר ביצוע העבירה, שאחרת הנאשמים כלל לא היו עומדים לדין).
18. נסיבות ביצוע העבירה מלמד, כי מדובר במי שנכנסו לישראל לצרכי פרנסה ונתפסו כשהם עובדים בבית כנסת בישראל (טענת הסנגורים בעניין זה לא נסתרה ולא נשמעה מטעם המאשימה כל טענה אחרת בנוגע לנסיבות כניסתם של הנאשמים לישראל).
19. אין בידי לקבל את טענת ההגנה לאכיפה בררנית מאחר שלא הוצגו בפני נתונים ברורים הנוגעים לשאלת העמדתו או אי העמדתו לדין של מעסיקם, והיא נותרה טענה שנטענה ללא תימוכין.

20. לכך יש להוסיף, כי מאחר שמטרת כניסת הנאשמים לישראל היא לצרכי עבודה ופרנסה נראה כי קביעת רכיב ענישה כספי לצד ענישה מותנית משמעותית ישיגו את תכליות הענישה בצורה טובה יותר.
21. סיכומם של דברים, בשים לה להוראת השעה, לנוכח כך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות תיק זה מופחתת, לנוכח מדיניות הענישה שהוצגה בפניי במקרים דומים ולנוכח נסיבות ביצוע העבירה כמפורט לעיל, יש מקום לקבוע מתחם ענישה שתחילתו במספר ימי מאסר ועד 6 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית ובכלל זה קנס כספי משמעותי ועונש מאסר מותנה.
- קביעת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם:
22. אין חולק כי מדובר בשני נאשמים נעדרי הרשעות קודמות שנכנסו לישראל לצרכי עבודה.
23. המאשימה ביקשה למקמם בתחתית המתחם לו עתרה.
24. סבורני, כי בשל כך שמדובר בנאשמים נעדרי הרשעות קודמות שנכנסו לישראל לצרכי עבודה, ובשים לב לעמדת המאשימה ולפיה יש למקם עונשם בתחתית מתחם הענישה לו עתרה (הגם שמדובר במתחם ענישה מחמיר יותר) יש למקם עונשם בתחתית מתחם הענישה אותו קבעתי ולהשית עליהם את העונשים הבאים:
- א. 5 ימי מאסר לנאשם 1 כמספר ימי מעצרו ובניכוי ימי מעצרו;
- 2 ימי מעצר לנאשם 2 כמספר ימי מעצרו ובניכוי ימי מעצרו.
- מובהר כי הנאשמים סיימו לרצות רכיב עונשי זה.
- ב. מאסר על תנאי של 4 חודשים אותו לא ירצו הנאשמים אלא אם יעברו על העבירה בה הורשעו משך 3 שנים מהיום.
- ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו לכל אחד מהנאשמים. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול.
- ד. התחייבות עצמית על סך 5,000 ₪ שלא לבצע את העבירה בה הורשעו משך שנתיים מהיום. הנאשמים התחייבו בפניי.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.
- ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ה, 16 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.